

VĚTRNÍK

Vydává MěstNV ve Vysokém n. Jizerou s aktivem kulturních pracovníků

Větrník - roč.V. - č. 7.

Vysoké n. Jiz.29.6.1972.

Dětská neděle.

První červenová neděle vyšla letos na Dalibora. Nejen housle, ale celá řízná dechovka začala po obědě vyhrávat, až se podhůří zelenalo a sluníčko se na naše městečko jen smálo. A mělo věru proč.

Všechny děti, mrnata i batolata, školáci i poškoťáci měly své dětské odpoledne. A tak cestou na seřadiště průvodu bylo možno potkat vyšňořené vojáčky, indiány, pomalované mírumilovnými barvami, pastevce s kolty, sakramentsky nízkou zavěšenými, floru zastupovala pomněnka a pampelišky, bylo vidět i hrozného lesa od Řáholce pána, Rumcajse, veselého pejska, domino, krojované selčičky, kominička, ale denní tisk a mnoho dalších nápaditých masek. Naše oči vnímaly tu pestrost a barevnou fantasii jako na letní rozkvetlé louce. Posléze se průvod vydal na veselou cestu městem, k zotavovně Větrov, kde na děti plné nedočkavosti a rodiče, ozdobené malými větrníčky jako odznaky, čekal teprve zajímavý program. Začalo to trošinku nesměle, ale po vyzvání konferenciéra se děti hrnuly ke stolku zapisovatelek a hlásily se do soutěže masek. A už to šlo jako na drátku. Masky se představily svým názvem, předvedly nějakou vlastní tvořivost, básničku, písničku či pohyby pro lepší vyjádření svého symbolického převleku, pohovořily či pomlčely s konferenciérem do rozhlasového zařízení a z osudí si vytáhly soutěžní otázky a pět rozhodčích vyťahovalo body a půlbody, čtyřky, pětky a šestky dle nejlepšího svědomí a při vědomí závažnosti svěřeného úkolu. Trochu jsme si připadali jako při televizních přenosech z krasobruslařských soutěží asi před čtyřmi, pěti léty. Čas plynul a těch človíčků v maskách, kurážných i nesmělých, ale beroucích soutěž ve své ctižádosti velice vážně se vystřídalo na podiu téměř čtyřicet. Všem bylo odměnou vděčné publikum, vlastní pocit uspokojení od překonané trémy a poukázky do směnárny. Po pečlivém spočítání výsledků a vyhlášení nejúspěšnějších soutěžících zahájily provoz atrakce dětské pouti. Hudba hrála jednu písničku za druhou a děti čekaly trpělivě ve frontách, aby si mohly vyzkoušet svou šikovnost a získat lístečky do směnárny. Těch možností bylo dost. Tu závody v pytlích, tamhle zase hod míčkem do otevřené tlamy obrovského hrocha, kousek dál střelnice, srážení plechovek, vedle rybolov a hod šipkami na terč o premii. Za hudbou vysoká, převysoká májka s věncem, obsypaným sladkostmi, kde si ti zdatní, kteří vyšplhali až nahoru, mohli natrhat. Jinde děti zase rázem povyroستly a zaklopytaly si na chůdách či se s větším nebo menším úspěchem snažily trefit pingpongovým míčkem do hrnce a dřevcem se zavázanýma očima srazit s koně pomyslného rytíře. A co teprve, když snažení bylo korunováno navštívením směnárny, kde pracně získané cenné papírky proměnil každý dle uvahy za rozmanité dětské poklady. Hladovějícím a žíznicím byly k dispozici stánky s párky, cukrovinkami, pívem a limonádou.

A co dodat na závěr stručné reportáže z oslav Dětského dne ve Vysokém n. Jizerou. Spokojené, šťastné unavené děti, rodiče s pocitem hezky ztráveného odpoledne, příjemná pohoda. Za to poděkování patří všem těm rodičům a složkám, kteří a které se podíleli na uspořádání zábavného odpoledne.

18.5.1972.

Ing. Vaváček, před. SRPŠ.

Šedesátka Dr. Václava Lukáše.

Dne 19. června t.r. dožil se šedesáti let JUDr Václav Lukáš, náměstek ředitele Muzea skla a bižuterie v Jablonci nad Nisou.

Vzdálení umyslu sebemenší lichotky rádi vystavujeme našemu milému jubilantovi zasloužené " vysvědčení zachovalosti ", nad kterým by zaplesal lekteř padesátník.

Dr. Lukáš po maturitě na jilemnickém reálném gymnasiu studoval práva na Karlově universitě v Praze s přerušením v letech protektorátu, kdy byly české vysoké školy zavřeny. V té době pracoval v numismatickém oddělení Národního muzea v Praze.

Po dokončení studií v poválečné době pracoval v krajském archivu v Liberci a Jablonci n. Nisou, a v posledních deseti letech je náměstkem ředitele Muzea skla a bižuterie v Jablonci n. Nisou.

V roce 1958 byl vyznamenán jako vedoucí archivu v Jablonci n. Nisou vysokým státním vyznamenáním " Za vynikající práci " a to za obětavou organizační práci a vybudování archivní sítě na Liberecku. Byl rovněž autorem libreta " Celostátní výstavy archivních dokumentů " na Pražském hradě.

Pro naše městečko, k němuž lne láskou vpravdě synovskou má nedocenitelný význam jako spolutvůrce našeho Vlastivědného muzea, na jehož přípravných pracích v třicátých letech za duchovního otce a předsednictví univ. profesora Dr. Čenka Zírta již jako student se činně podílel.

Těch následujících čtyřicet let trvání muzea je poznamenáno jeho stálou a nepřetržitou účastí na jeho růstu a zvelebování, takže díky jeho spolupráci na organizaci a evidenci sbírek a jeho cenných rad a účinné pomoci při instalování jeho stálých expozic a příležitostných výstav překročilo naše Vlastivědné muzeum kdysi stávající lokální význam a vřadilo se čestně mezi stejné kulturní instituce v centrech daleko větších.

Přejeme našemu milému jubilantovi do dalších let hodně pevného zdraví a mnoho zdarů v jeho další záslužné práci.

Prokop Hásek.

Upřímný dík !

Ředitelství a Muzejní rada Vlastivědného muzea ve Vysokém n. Jiz. s upřímným blahopřáním k životnímu jubileu šedesáti let Dr. Václava Lukáše, náměstka ředitele Muzea skla a bižuterie v Jablonci nad Nisou, vyslovuje mu vřelý a srdečný dík za všechnu práci, kterou od založení muzea mu věnoval a za všechnu pomoc a cenné rady, které mu stále poskytuje. Přejeme našemu jubilantovi hojnost zdraví a dalších životních úspěchů a pro naše muzeum si vyprošujeme zachování jeho stálé přízně.

Za :

Muzejní radu :
Petr Hnyk

Vedení muzea :
Jiřina Ďoubalíková

Jmenování s blahopřáním.

Při nedávném jmenování vysokoškolských profesorů prezidentem republiky jmenován byl mimořádným profesorem Vysokého učení technického v Praze náš rodák Ing. Josef R. O. N., podle vysockého " příslotku " z rodiny Ronů " od nemocnice ". Srdečně svému krajanu a věrnému návštěvníku Vysokého blahopřejeme a přáním mnoha úspěchů v tomto jeho vysokém poslání.

Prokop Hásek.

Vyprávěli vám doma o vodníkovi ?

Právě před sto lety, v r. 1872, bylo v Riegrově Slovníku naučném / sv. 9, str. 1209 / otištěno heslo v o d n í k . Pojednání napsal Primus Sobotka a napsal je na svou dobu velmi dokonale. Uvedl řadu konkrétních dokladů z Čech i Moravy, znal velmi dobře materiál ostatních Slovanů, zejména Poláků a Rusů.

Sobotka byl rodák z Nouzovského mlýna u Velimě a to možná rozhodlo o jeho zájmu o lidové vyprávění, o němž ve mlýnech nikdy nebyvala nouze / známé jsou zejména jeho " Kratochvilné historie měst a míst / a kde zejména vodník hraje důležitou roli. Kromě toho studoval Sobotka na akademickém gymnasiu v Praze, a to právě v oněch letech, kdy jeho žactvo zásobovalo prostřednictvím prof. Čupra texty lidového vyprávění K. J. Erbeny, t. j. na přelomu let čtyřicátých a padesátých minulého století.

Sobotkovo heslo " vodník " v Slovníku naučném obsahuje údaj o lidovém pojmenování, o němž dnes nevíme, jakým způsobem jej Sobotka získal. V citované práci totiž říká: " Podivu hodno jest, že nám Čechům už namnoze se vytratilo české pojmenování vodníka, ježž národ větším dílem nazývá hastmanem - zkaženě z něm. Wassermann. České jméno vodník zachovalo se mezi lidem pouze v některých krajinách, na př. v Podkrkonoší okolo Vysokého, Železného Brodu aj. "

Konkrétní údaj, kde jsou jmenována dvě místa v Podkrkonoší / Sobotka říká " Vysoká ", nikoli " Vysoké " / , by nasvědčoval o tom, že údaj získal rovněž velmi konkrétním způsobem, snad ústně od některého rodáka. Pracovníky ČSAV by velmi zajímalo, jak to je dnes v této oblasti s tradicí o vodníkovi. Hovoří se o něm ještě dětem nebo škádli se jim ještě dnes dospělí ? A dovedl by někdo popsat, od koho, v jaké podobě a při jaké příležitosti slyšel vyprávět o vodníkovi v době svého dětství nebo mládí ? Za každou takovou zprávu, sebe drobnější, avšak konkrétní, s udáním obce, sociálního postavení vypravěče a jeho vztahu k informátorovi bychom byli velmi vděční. / Např.: " můj dědeček z matčiny strany, hrnčíř ", nebo " náš soused, asi 60letý, drobný zemědělec " a pod. / . Zajímavé jsou i zprávy negativní - že už se v určitém prostředí nikdy nevzpomínal, že se o něm nic nevyprávělo. V odborném národopisném výzkumu dnes rozlišujeme také pouhou obecnou víru ve vodníka / třeba jen žertovnou, ke škádlení dětí a pod. / a vyprávění skutečných příběhů, tedy folklor v užším slova smyslu.

Čtenáře bude patrně zajímat i dnešní názor na otázku pojmenování " vodník " - " hastman ". Předpokládáme, že pojmenování " hastman " by mohlo být tzv. výrazem tabuovým. Podobně jako nesměl být jmenován Krakonoš a užívalo se různých opisů, nechtěli lidé přímo jmenovat ani vodníka, aby se nerozhněval. Německý výraz mohl být proto vypůjčen z tohoto důvodu, aby vodník nepoznal, že je řeč právě o něm. K témuž cíli se užívalo někdy konvenčních " křestních " jmen. Vodníka v Podkrkonoší nazývali " Michal ", ve Slezsku " Ivan ", jak o tom píše Jiří Polívka ve sborníku, věnovaném Aloisu Jiráskovi k sedmdesátinám, v článku, věnovaném rozboru Jiráskovy hry " Lucerna ". Pojmenování " Michal " se odráží i v ustáleném rčení, které tvoří základ jedné z vodníkovských povídek, hojně rozšířených v Podkrkonoší, kdy cosi volá z vody " Michli, Michli " a ze zad hrdiny příběhu se ozve " Já jsem tady v pytlí ".

Podobné ustálené výrazy jsou pro srovnávací studium velmi důležité. Pomáhají určitější oblast původu určité vypravěčské látky, shody zjištěné v několika analogických případech určí užší " kulturní oblast " se společným typem folkloru, někdy i směr šíření a pod.

Jak je to dnes s vodníkem, s jeho stářím a původem, dnes ještě přesně nevíme. Zdá se, že staročeský vodník měl blíže k dnešnímu ruskému vodníkovi - byl nahý, někdy i chlupatý, měl více společného s " lesním duchem " nebo " divým mužem ". Zůstává tu však ještě mnoho neznámých činitelů. Neznáme přesně např. vliv ranných křesťanských apokryfů, byzantské tradice vůbec / vodník je na př. zobrazen i v ambitech slovanského kláštera v Praze - Emauzích / , vliv cechu rybníkářů na utváření a šíření tradice atd. Než však přistoupíme ke konečné syntéze, bude třeba znovu velmi důkladně ověřit jeho rozšíření, pojmenování a ráz tradice o něm v celém našem " terénu ". Každá konkrétní zpráva o lidové nebo obecné ústní tradici je pro odborníka cenným vodítkem. Proto se obracím i touto cestou na čtenáře Větrníku o pomoc při dalším výzkumu těchto otázek.

Dr. Dagmar Alimová, Ústav pro etnografii a folkloristiku ČSAV, Praha 2, Lazarská 8.

Snad Vás bude zajímat z našeho kulturního života

že známou poslední předválečnou operetou " Byli jsme a budem ", kterou nastudoval ve Vysokém s místními studenty letní host kapelník Velké Operety v Praze Karel Pečke, skončila činnost studentského sdružení. Opereta měla veliký úspěch a kapelník Pečke byl tehdy velmi populární, neboť jeho šlágry a šansony měly veliký odbyt. Z jeho nejznámějších to byly " Rudé máky, vlčí máky v obilí ",

že v této operetě zpívala Zorka Zámečnicková, provdaná za vysockého rodáka Ing. Vančuru. Jejich syn Honzík patří dnes mezi nejlepší členy známého souboru " Rangers - Flavecí ", kteří získávají stále větší popularitu doma i v zahraničních zájezdech a 23. června zpívali s velikým úspěchem v Parku kultury v Liberci,

že nezapomenutelnou naší rodačkou je paní Jarmila Hnyková - Havlíčková, která dlouhá léta jako vynikající sopranistka, klaviristka a činoherní ochotnice patřila mezi nejaktivnější kulturní činitele vysocka. V operě " V studni " od Vil. Blodka, kterou nastudoval kapelník Old. Ďoubalík, vytvořila dodnes vzpomínanou Lidunku, Vojtěcha zpíval jako host p. Hoření ze Železného Brodu, Verunu A. Ďoubalíková a Janka Jos. Mařatka. Paní Havlíčková cvičila v Sokole, doprovázela cvičící, učila hře na klavír, sehrála řadu činoherních rolí a nelze si vůbec představit tehdejší vysocký život bez její účasti. Její příslovečná skromnost, ochota a samozřejmě ryzí amaterismus, může být vzorem dnešním mladým lidem. A kdyby se tak oslavovali interně místní rodáci za vykonanou práci, patřil by paní Havlíčkové titul " Zasloužila se o Vysoké ! " Byla idolem všech mladých mužů od 14 let, Vysokému vždy věrná a za vysočáka se proto také provdala. Dnes může Jarmila Havlíčková v Praze vzpomínat na doby našeho mládí a vysocky řečeno : " Enu, paní Havlíčková, vy ste pořád pěkná jako za mlada. Vosobo, jak to děláte ? "

že starší pamětníci Vysokého se dobře pamatují na italského legionáře z první světové války Bohumila Turpiše, poštovního přednostu v.v., který ve svém mládí patřil mezi milovníky vysockého Krakonoše a který již desítky let patří mezi " dušičkové " návštěvníky Vysokého. Ještě loni jsme ho mohli vidět s viržinkou u poštovní peněžní přepážky, kde brigádnicky vypomáhal na liberecké hlavní poště. Jeho mladický zjev jej činí padesátníkem a těší se stálému a dobrému zdraví ve svých téměř osmdesáti letech,

že ... vysocká divadelní ochotnice paní Božena Šádková - Hladíková, patřila mezi velmi zaměstnávané divadelní vysocké " starý " a spolu se zesnulým Ant. Junkem, Jar. Jandou a dnes již téměř devadesátiletou A. Ďoubalíkovou vytvořili desítky velkých činoherních rolí,

že Božena Šádková byla poslední " Audou " z Cesty kolem světa, když před tím tuto roli hrála paní Jandová a před ní paní Nečásková, choť pozdějšího vysockého starosty a výborného trageda vysockých ochotníků,

že stále vzpomínáme na jména těch, kteří již dávno odpočívají na vysockém hřbitově a zasloužili se o báječný zvuk vysockého ochotnického divadla jako z žen paní Nečásková, A. Jandová, Ž. Pavlíková, A. Pavlíková, A. Hořavková a z mužů J. E. Nečásek, bratří Rónové, A. Bartoň, Jos. Janda, Jar. Janda, Ant. Junek, K. Hnyk, K. Hájek, F. Hásek, J. Hořavka, F. Hořavka, J. Šilhán, V. Josefek, Karel Bartoníček a řada dalších.

Jos. Ďoubalík a Boh. Čivrný.

Nejlíp je u nás ...

V současné době přemíry různých kulturních možností, ať již dobrých či méně dobrých, je nutné vysoce si vážit práce ochotnických scén. Jest to z hlediska náročnosti diváka velmi zodpovědná práce, ale na druhé straně je to práce velmi ušlechtilá.

Na podzim roku 1971 se konala ve Vysokém n. Jiz. přehlídka nejlepších vesnických ochotnických souborů, kde nejlepší byl soubor z Vysoké Libně z okresu Mělník. Měl jsem tehdy pochopitelně velikou radost, a proto jsem uvítal možnost, shlédnout práci souboru ve Vysokém n. Jiz. jak se říká v plné tvůrčí sezoně. Zcela otevřeně a rád mohu prohlásit, že jsem byl mile překvapen a mám hluboký zážitek z provedení

operety "Nejlíp je u nás". Opereta je pro ochotnický soubor velmi náročný úkol, přihládneme-li ke zvládnutí pěvecké části, kde i činoherní vystoupení jsou náročná. U této operety je celkové zvládnutí o to náročnější, že je třeba zvládnout hudbu ryze českou známého skladatele Karla V. Aldaafa.

Je velmi těžko vyjádřit, co vše člověk cítil při provedení této operety v podání Vysockých ochotníků. Je zde řada vynikajících vystoupení pěveckých i činoherních. Hřejivě působilo vystoupení Slávinky Hubačkové st. a jejího partnera Jar. Vodseďálka, "Albína" Jos. Hejrala a Marie Hejralové a roli Štěpánky, všestranné zvládnutí ulohy Zdenka Skrbka, manželů Hanušových a velmi jisté vystupování Jana Blažka v roli Charlieho Wondera. Všechna tato vystoupení dala celé operetě hřejivost, spádnost a usměv. Celistvosti provedení operety velkou měrou přispěla i taneční vystoupení všech děvčat a chlapců i těch nejmenších děvčátek. Páteří celé operety je orchestr řízený panem Mil. Vodseďálkem, který odvedl kus náročné a záslužné práce, dal celému večeru radost a dobrou pohodu.

Co je nejvíce příjemné na tomto souboru, je řada mladých lidí, láska k ochotnické práci, nadšení, které vlévá do každého diváka optimismus a radostnou náladu.

Byl jsem nejen nadšen vystoupením souboru, ale trochu závidím pozornost a citlivost diváků, kteří rozhodně po zásluze, odměňovali herce velmi častým a bouřlivým potleskem. A co na závěr.

Ochotnický soubor ve Vysokém n. Jiz. má vynikající úroveň, danou všemi, kteří účinkovali i všech těch, kteří toto vystoupení pomáhali tvořit.

Ano - Nejlíp je u nás - protože tady děláte záslužnou práci. A za to vám všem patří upřímný dík.

Bureš Jaroslav, tajemník
OV - KSČ - Mělník.

Soudruh Jaroslav Bureš je t.č. ve Vysokém n. Jiz. na léčení. Velmi skromně požádal naši redakci o uveřejnění tohoto článku. Rádi jsme mu vyhověli a srdečně mu děkujeme a přejeme nejenom jemu, ale všem místním pacientům brzké uzdravení a hodně dobré pohody do budoucna.

Slávka Hubačková.

Být či nebýt ?

V poslední době je často diskutováno, zejména v místech ostře sledovaných periodik, o poslání a náplni místních zpravodajských měsíčníků vydávaných NV, a to jak kladně tak i kriticky.

Shodou okolností vyšel ve Svobodném Slově dne 12. února t.r. pod názvem "Chvála skromných časopisů" článek od našeho předního prozaika Františka Kožíka obírající se stejnou problematikou, z něhož vyjímáme tyto podstatné části :

"Dostávám několik zpravodajských časopisů, které si měsíčně vydávají města i kraje. Nevím, možná, že novináři velkých deníků a týdeníků tuto žurnalistickou činnost podceňují, ale sledoval jsem obsah těchto časopisů po delší dobu a měl jsem při besedách a zájezdech příležitost ověřit si jejich působivost a podnětnost. Je pochopitelné, že každý takový časopis slouží především potřebám svého NV. Přináší zprávy o činnosti, výsledky zasedání, má rubriky matriční, rubriky společenského a kulturního života. Záležejí jistě na pochopení NV, který měsíčník vydává, aby na redakci nevymáhal mnohemluvné opakování událostí, které jsou v denním tisku dostatečně zpracovány.

Největší význam takového časopisu spatřuji v tom, zda a jak se dovede státí duší kulturní tradice svého města nebo kraje. Stalo se mnoho věcí a existovalo mnoho osobností v politických a kulturních dějinách našich zemí, které třeba nedosáhly obecného významu, ale v rámci místních poměrů znamenaly velmi mnoho a nezasluhují si, aby upadly v zapomenutí.

Je nutné využít paměti jejich vrtevníků nebo badatelů, aby zaznamenáním jejich pracovního příkladu zasadily cenné kameny značící cestu, kterou život v minulosti pro-

šel. Mnohdy jde o zajímavý zjev, který pro nepříznivou shodu událostí se nedostal do vědomí těch, kteří obzírají celostátní kulturní minulost; a nebudou-li jejich jména zapsána nyní, upadnou v zapomenutí provždy.

Naše města mají tradici bohatou a je z čeho vybírat. Záleží na invenci a energii, na redaktorském vtipu.

Tyto časopisy mohou brát v rozvoji uměleckého života velkou úlohu. Tam, kde to dovedou, se čtenáři na svůj měsíční zpravodaj vsutku těší. Stává se částí knihovny. Redakcím to musí stačit, protože vděčné ocenění toho, co dnešek vylovil z minulosti jako poklady kulturní tradice, vysloví zase až generace příští."

Myslím, že jednoznačnost tohoto článku z pera našeho význačného spisovatele a kulturního pracovníka by mohla býti dostatečně srozumitelná každému, kdo by zapochyboval o poslání a tím i o náplni místních časopisů, jichž další nemalý význam spočívá v tom, že jsou jediným pojátkem rodného kraje s těmi, které zrodil, a kteří na něj nezapomínají a rádi oživují své paměti a vzpomínky na události, kolem nichž šlo jejich mládí.

Prokop Hásek.

Dne 5. června na veřejné schůzi Národní fronty a Mě NV bylo provedeno hodnocení plnění volebního programu. Přesto, že uplynula od voleb poměrně krátká doba, některé body programu již se začínají úspěšně plnit. Dobrým nástupem k plnění přijatého programu byla směna Národní fronty, kdy bylo dosaženo pěkného výsledku a občané tak, vytvořili hodnotu díla za 14.275.- Kčs. Tento výsledek jistě všechny, kdož se směny zúčastnili, potěšil. S obsahem volebního programu jste byli seznámeni na stránkách našeho Větrníku. Pokládáme proto za povinnost seznámit vás i se skutečností, jak pokračuje plnění. K lepší práci nových poslanců bylo provedeno školení, které pro naše poslance provedl JUDr. Zdeněk Hnyk z ONV Semily. Mimo to byli předsedové komisí na zvláštním školení. Ve volebním programu jest též počítáno se získáním 5 mladých lidí z řad SSM pro práci v komisích. Dosud jsou zapojeni 3 členové a další budou získáni. Největší akce jest pak dokončení tělocvičny a její předání do užívání. V letošním roce bylo již na této akci odpracováno 4.207 brigádnických hodin. Pro pochopení velikosti stavby jest si uvědomit, že dosud zde bylo odpracováno od začátku výstavby 50.403 hodin. Mimo to zde byly prováděny práce dodavatelsky, které nejsou uváděny. Na dokončení bude potřeba ještě hodně práce a dá to ještě hodně starostí. Při pochopení a ochotě jest však předpoklad, že výstavba bude v dohledné době skončena. Vznikne tak skutečně hezký sportovní stánek, na který budeme jistě všichni hrdi.

Další bod jest oplocení hřbitova. Na tuto akci se připravuje materiál jak železo tak i dřevo. Chybí však další materiál a to jest cement. Podaří-li se tento včas zajistit, jest předpoklad, že první část oplocení bude letos hotova.

V měsíci září se má započít s výstavbou rozšíření veřejného osvětlení o dalších 15 světelných bodů. Akce jest již povolena a bude proto záležet opět na občanech jak s touto akcí pomohou. Akce by byla dokončena v listopadu letošního roku.

V srpnu bude započato s výstavbou společného septiku, který bude sloužit jak pro internát ZOU tak pro činžovní dům čp. 296. Finanční prostředky byly již sdruženy a potřebné kroky k realizaci učiněny.

Dalším bodem volebního programu bylo sdružit finance na rozšíření mateřské školky. Při společném jednání bylo docíleno dohody a na této akci se budou podílet Seba n.p., Státní statek, Mě NV, ČSAD, ZOU, Jednota, Léčebna kostní TBC. S dalšími závody se jedná. K realizaci by mělo dojít v příštím roce. Rovněž tak s přemístěním lékárny na náměstí má dojít dle vyjádření magistra s. Straucha na jaře 1973.

Plnění kulturního plánu, který je nedílnou součástí volebního programu, probíhá velice dobře a jest ten nejlepší předpoklad, že bude v plném rozsahu splněn. Toto jsou akce pro letošní rok. Dále byly projednávány akce, které mají být splněny v dalších letech volebního období. Jsou to akce velice náročné jak na práci tak i na materiál a finance. Splnitelné však jsou ovšem za předpokladu, že všichni naši občané přiloží ruku k dílu a nezůstanou stát stranou. Jedná se vesměs o akce, které mají sloužit každému z nás. Jest proto nutné, aby každý dle svých možností svojí případně i malou pomocí dal najevo, že má rád své město a má zájem o celé dění u nás ve Vysokém. Účast občanů na té-

to veřejné schůzi však tomu nenasvědčovala. Domníváme se, že i na tomto úseku dojde ke zlepšení a na dalších schůzích i zasedáních pléna národního výboru bude účast co největší.

NF

Užitečné setkání.

K předchozímu článku uvádíme, že pod shora uvedeným názvem vyšel v Rozvoji dne 26. dubna t. r. tento článek :

" Odbor školství a kultury ONV pozval v minulém týdnu všechny redaktory místních zpravodajů na společnou schůzku k objasnění některých problémů v této oblasti. V úvodním slově inspektora s. Horny bylo provedeno jakési zhodnocení všech dosud vycházejících zpravodajů na našem okrese po všech stránkách. Bylo konstatováno, že přes některé kritické připomínky je úroveň vycházejících zpravodajů na našem okrese velmi dobrá. V oblasti průmyslu mají vysokou úroveň všechny vycházející tiskoviny Informátor šroubáren Turnov, Zrcadlo PTP Lomnice n. Pop. i zpravodaje Elektropřístrojů z Rokytnice. V politické organizátorské práci plní velmi dobře v místech svoji ulohu Nový život Stružinec, Chucheláček, Pod horami - zpravodaj ponikelský, Přeperské Informace, Zpravodaj Turnova i vysecký Větrník. Oceněna byla i práce vysokého Větrníčku. Snad by se i ostatní měli v místech i závodech zamyslet nad tím, zda by podobnou činnost nebylo dobré zahájit i u nich.

V minulém týdnu také došlo k prvnímu vzájemnému setkání dvou sousedních redakcí. Naši a redakce Předvoje z Jičína. Ve vzájemné besedě si redakce vyměnily zkušenosti z práce."

Red.

Drobné zprávy .

1. červen je Mezinárodním dnem dětí. Na celé zeměkouli mají tento den svátek. A tak na oslavu uspořádal místní Český svaz žen se Sdružením rodičů a přátel školy ve Vysokém v neděli 4. června na hřišti zotavovny ROH Větrov, dětský den. Podrobný referát jste si přečetli na předních stránkách Větrníku.

3. června pořádala zdejší Dívčí odborná škola společenský večer s tancem v sále Krakonoše. Asi 250 mladých lidí si přišlo na své při moderní dobré hudbě z Liberce a dobré zábavě.

9. června ve večerních hodinách se ve Vysokém nesly melodie dechové hudby OB. Za řízení kapelníka Miloslava Vodseďálka uspořádal hudební soubor podvečerní koncert v zahradě zdejší léčebny kostní TBC pro její pacienty. 17 našich muzikantů hrálo příjemně " do ouška " celý večer.

10. června ráno uspořádali tatínkové pro své školní děti v soukromých osobních vezech celodenní vlastivědný výlet do Jizerských hor. Účastníků bylo asi 25.

13. června navštívily lidické ženy semilský okres a také naše horské město. Prohlédly si zotavovnu Větrov a projevíly přání a zájem o pobyt ve Vysokém.

18. června byly uspořádány z Vysokého 3 zájezdy. Na " Kmočův Kolín " uspořádal zájezd MV ROH léčebny TBC ve Vysokém, do Posázaví zajeli vysočtí se zájezdem, který pořádala ČČSH a do Terezína, největšího bývalého koncentračního tábora na našem území, zajeli členové MO SPB.

24. června uspořádal zájezd Český svaz žen do Lidic, kam vezly květiny se stuhami, které položily na pietní místo starých Lidic. Tento zájezd byl ukončen návštěvou divadla v Karlíně.

2. července v 10,30 hod. bude otevřena ve Vlastivědném muzeu pro letošní sezonu výstava lidových židlí. Úvodní slovo Dr. J. V. Scheybal.

Jiřina Ďoubalíková.

30.července t.r. oslavíme 65.výročí našeho sňatku.Při této příležitosti vzpomínáme a zdravíme naše krásné rodné město Vysoké nad Jizerou,na které nikdy nezapomeneme a jemuž přejeme z celého srdce těch nejlepších úspěchů a plného rozkvětu.

Božena a František Patočkovi z Brna.

P o č a s í .

Ukončením máje nám přišlo do hor perní léto,ale zase jako dyž nesmí.To u nás ani ináč bejt nemůž.Krapet pěknějch dni pobylo,ale kór velký teplo se nepřebylo.A dyž začnou kvist jeřáby a hlohy,tak zebou nohy,takže ten nejpěknější čas do slunovratu je pryč než řekneš " švec " a začne se krátit den.Jeden aby koukal už miť doma topič,hlídal jak rostou bandory a připravoval se zase na zejmu.

Kolem sv. Víta,dyž po celou noc svítá,pozaperšelo a kór tu svítavou noc byl hrejk jak dyž koneu vobráti a hrom třískal celou noc až se zem votřásala.A tak se lidi tumlovali sasázeť hlavatku,aby bylo na zejmu zeliště k masu a bandorám.Hlavatištata sou už tejďe menší a nejsou na vobeenim,tam maj lidi zahrádky,ale přeci tam v těch dnech bejvá čilo vokels,ce maj lidi hlavatku v zahradách.

S ovocem to letos u nás v horách nebude kalý,ani se třešněmaa iným pádičem, protože to vedkvetlo na plane,včely nemohly ven pro samou nekleč,kerá v ten čas byla. Eště,že tejďe nejame v našem horským kraji vodkázany na vlastní ourodu jako dřiu.Tejdě se lidem ušechno doveze jak se říká až k hubě.Jen by hlauně s tou zeleninou a pádičem měli jezdiť častěj.Jennou za tejden v létě dyž tu sou luftáci,tak to nestačí a dětištata maj málo těch vitaminu nebo jak tomu tejďe říkaj.Čerstvýho povětří se jeden nenají !

Jiřina Ďoubalíková.

N a r o z e n í n y .

- 3.června oslavil p. Karel Farský 87 let.
- 3.června oslavil p. Václav Holý 70 let.
- 7.června oslavil p. Josef Petruška 70 let.
- 15.června oslavil p. Vít Jandura 96 let.
- 29.června oslavila pí.Jana Volková 70 let.

Přejeme hodně zdraví !

Ú m r t í .

- 8.června zemřela ve Tříči vysecká rodačka pí.Anežka Hladíková rozená Bartoničková,ve věku 82 let.
- 15.června zemřel v Praze rodák p.Miroslav Petruška ve věku 35 let.

Čest jejich památce !

Redakci zaslané použité i nepoužité rukopisy nejsou-li vyžádány zpět,ukládají se do archivu zpravodaje.Celoroční předplatné poštou 25.- Kčs.Odpovědná redaktorka Marie Ďoubalíková.

Větrník vychází jednou za měsíc.Řídí redakční rada.Příspěvky zasílejte nejpozději do 15.každého měsíce do Vlastivědného muzea.Cena 1.- Kčs.